

Milan J. Hamerský: Spojené státy evropské jsou řešením

V končícím roce 2005 se na úrovni EU odehrála celá řada zásadních událostí. Skončila ratifikace „ústavy EU“, která je uložena už navždy „k ledu“. Byla započata přístupová jednání EU s Tureckem. Belgický premiér představil cestu ke Spojeným státům evropským. Hlavy států pětadvacitky schválily rozpočtový rámec na roky 2007-2013.

Konec ústavy

Zamítavá referenda ve Francii a Nizozemí poslala návrh Smlouvy o ústavě pro Evropu do historie mezi neuskutečněné projekty. Občanům obou států je třeba poděkovat za zablokování návrhu. Přestože motivy odpůrců byly nejrůznější a často nepřilíhly chvályhodné, výsledek je paradoxně příznivý. EU nebude dále budována pod taktovkou tandemu Francie – Německo jako výlučný „kočkopes“, ani federace, ani ekonomická (celní) unie suverénních národních států. Získali jsme čas znovu promyslet a prodiskutovat, jaké činnosti s jakou strukturou a zdroji má EU v budoucnu mít.

Turecká otázka

Rozhodnutí o zahájení přístupových jednání s Tureckem nebylo snadné. Je jisté, že získat v budoucnu pro vstup Turecka do EU podporu veřejnosti bude mimořádně obtížné. Část politických elit svým alibismem zakládá na budoucí problém se „zhrzeným“ Tureckem. To bude bolestně hledat svoji pozici mezi nepřilíhly stabilním Balkánem a výbušným Blízkým východem. U příznivců i odpůrců vstupu najdeme nejrůznější, často protichůdné motivace. Příznivci chtějí modernizaci a stabilizaci demokracie v Turecku, vojenské posílení EU, tlak na zpružnění regulací v EU, atd. Euroskeptici (např. ODS) podpořili vstup Turecka s nadějí, že jde o trójského koně, který svoji velikostí a odlišností přivede strukturu EU k rozkladu, nebo ji aspoň ochromí.

Rozpočet EU

Přes přirozený egoismus vlád jednotlivých států (Poláci, Francie), ješitnost klíčových osob (Blair, Chirac) a protichůdnost zájmů

plátců a příjemců byl schválen rozpočtový výhled EU více než 12 měsíců před jeho vstupem v platnost. Minulý výhled byl schválen s předstihem necelých šesti měsíců. Mnozí, včetně naší vlády, to vydávají za velký úspěch a prokázání funkčnosti struktur EU. ČR získá každoročně desítky miliard. Otázkou je, zda cena, která bude muset být uhrazena za tuto dohodu, není příliš vysoká. Jde především o pokračování v neefektivní struktuře rozpočtu EU, nejde jen o oprávněně kritizovanou zemědělskou politiku, ale i o strukturální fondy. Rozpočet EU by měl být mnohem méně „přerozdělovací a vyrovnávací“. Liberální Evropa je o příležitostech, konkurenci, „destruktivních“ inovacích. Socialistická Evropa nabízí přerozdělování, speciální fondy.

Spojené státy evropské (USE)

Odmítnutí Smlouvy o ústavě pro Evropu ve Francii a Nizozemí mnohé politiky prosazující větší politickou integraci Evropy demoralizovalo a oslabilo jejich pozici. Prvním, kdo jasně ukázal směr, byl 1. prosince premiér Belgie, když doma na veřejném fóru představil myšlenku Spojených států evropských. Projekt je jednoduchý, srozumitelný a reálný. USE by se vytvořily na základě států současné pětadvacitky, které podporují prohloubení politické integrace. Ostatní státy by přešly (vrátily) se do Evropského společenství volného obchodu (ESVO), kde je dnes Norsko, Švýcarsko a Lichtenštejnsko. ESVO má systém smluv s EU upravující mnohé, nejen ekonomické, otázky, takže proces by mohl proběhnout bez tvrdých otřesů. Nemá-li se EU stát „žalářem národů“, pak je nutné nabídnout státům, které nechtějí větší integraci, možnost mírové secese z EU.

Vstřebat rok 2005

Winston Churchill se trefně vyjádřil o Balkánu jako o místě, které produkuje více dějin, než je schopno vstřebat. EU v roce 2005 udělala rozhodnutí, která budou mít vážné dopady na desetiletí. Rok 2006 by měl být ředejším rokem „drobné práce“. MjH, předseda Liberální reformní strany

**Nové vedení pro posunutí ELDR vpřed,
Mistopředsedové ELDR se rozhodli posílit ELDR**

Johannes Lebech (RV/D): Učinit ELDR viditelnější pro členy a evropské voliče

„Chci, aby ELDR byla skutečnou evropskou stranou a tím také důležitým přispěvatelem k vytvoření panevropské demokracie. Vytvořením evropské liberální sítě pomůže posilovat evropskou veřejnou sféru, která je tak důležitá pro budoucnost Evropy. K dosažení těchto cílů je důležité, abychom zahrnuli naše členské strany do evropské práce k vytvoření ELDR viditelnější jak pro členy, tak evropské voliče. Další důležitou otázkou pro ELDR bude podpora liberálních stran z nových a kandidátských zemí.“

Katarína Gloncáková-Golev (ANO/SR): Učinit ELDR vlivnější

„Jako členka výboru bych ráda přispěla k tomu, aby se ELDR stala silnější a vlivnější směrem k mezinárodnímu a národnímu politickému společenství a otevřenější a proaktivnější směrem ke svým členům. Ráda bych pokračovala v úzké práci s členskými stranami ELDR, zvláště těmi, které jsou aktivní v nových členských zemích a regionech, které nemají dostatečně silnou liberální tradici. Vzhledem k tomu, že pocházím ze Slovenska, vidím se jako advokátku pro nové a budoucí členské země EU a ráda bych jim pomohla najít řešení pro naše společné problémy.“

Markus Löning (FDP/SRN): Lepší spojení národní a evropské úrovně

„Ráda bych se v rámci ELDR zabýval

a) Zlepšení sítě mezi poslanci národních a evropského parlamentu, zvláště v takových politických oblastech, kde se činí rozhodnutí především na evropské úrovni. Liberálové po celé Evropě by měli úžeji spolupracovat na zlepšení dopadu liberálních

myšlenek v rámci EU a členských států.

b) Občanská společnost nových a starých členských států by měla růst společně. Než se občanské společnosti ve starých členských státech poznaly, vyžádalo si to mnoho času a politického úsilí. Toto úsilí nyní potřebujeme pro nové členské státy.

c) Je nezbytné, aby liberálové diskutovali otázky, zda se EU nedostala již příliš daleko v řízení našich životů a kde musí princip subsidiarity vést k menší regulaci evropskými institucemi.“

Sharon Bowles: Víze pro ELDR

„Činnost členských stran v ELDR se koncentruje kolem kongresu a v malé míře schůzí Rady s tím, že politická rozhodnutí jsou kompromisy. Ráda bych viděla rozmach do dynamičtějšího procesu, aby se tak stalo normální sdílet nejlepší praxi a zkoumat řešení společně tak, jak se řeší, než zpětně. To by rovněž bylo vstřícnější k médiím. Zástupci z našich národních parlamentů jsou k tomuto úkolu klíčoví, právě tak jako

členové EP a je jejich úkolem přinést diskuzi více do veřejné sféry!

Wilfried Derksen: Koordinace práce ELDR u sousedů EU

„Jak jsem slíbil na Kongresu ELDR, zaměřím se na posilování ELDR coby strany. To znamená silnější síť mezi členskými stranami a ELDR.

Vztah se stranami u sousedů východní EU a na Balkáně si zaslouží zvláštní pozornost. Proto bude dále pracovat na koordinaci práce ELDR, LI a členských stran v těchto zemích. Silná ELDR také znamená dobrý vztah s ALDE. Společně můžeme učinit v Evropě změnu.“

Bas Eenhoorn (VVD/N): Jsou třeba silné svazky v ELDR

„V mém druhém období jako pokladníka ELDR bude mým hlavním cílem posílení vazby v rámci naší evropské liberální rodiny. Cena peněz je samozřejmě závažnou otázkou.

Liberální strany počítají a to je dobře. V nadcházejícím roce budeme pokračovat a vložíme ještě více úsilí do schůzek, které mohou pomoci našim členským stranám dále porozumět, co může liberalismus v Evropě udělat pro lidi. Rovněž velké důležitosti se těší naše podpora členských stranám v organizování politických aktivit

ve svých vlastních zemích. Zaměření těchto událostí je samozřejmě na liberalismus v Evropě, ale ELDR bude pracovat na tématech, aby pomohla stranám být více koherentní v některých otázkách.“

Roger Albinyana i Saigi: Sázka na mladá

„Jako člen výboru členů ELDR jsem zavázán přinášet hlas a názory Evropské liberální mládeže do výboru. LYMEC je nejlepším nástrojem, který ELDR má ke kontaktu s evropskou mládeží. LYMEC má ELDR za politickou platformu, z níž je možné činit politické akce a skupinu ALDE v Evropském parlamentu za hlavní platformu, skrze níž může být dosaženo našich politických cílů.“

Graham Watson: zajištění hladké spolupráce

„Těším se na zajištění hladké spolupráce mezi skupinou ALDE v Evropském parlamentu a jejími zakládajícími stranami, ELDR a Evropskou demokratickou stranou. To bude o mnoho snadnější, neboť nový předseda ELDR je jeden z mých kolegů v Evropském parlamentu.“

Annemie Neyts představuje svoji vizi liberalismu

Definice, kterou William F. Gladstone dal liberalismu, je jednou z

nejkrásnějších a nejpřesnějších, které jsem kdy slyšela. Zdobí piedestal busty velkého muže ve velké hlase vstupu do Národního liberálního klubu v Londýně. Připomenu Vám ji:

„základem konzervativismu je nedůvěra v lid, pramenící ze strachu; základem liberalismu je důvěra v lid, pramenící z moudrosti“. Z toho plyne, že liberalismus nemůže být než optimistický. Kdo dává důvěru ženám a mužům, kteří tvoří naši společnost, považuje je

za schopné čelit těžkostem, přizpůsobit se změnám a vývoji, nacházet nová řešení na nové výzvy. Důvěra v kreativitu, důvtip a pružnost žen a mužů je rozlišovací znak, který jsem našla u všech liberálů, které jsem potkala v celém širém světě.

Tedy optimismus a důvěra se staly velmi vzácnými v nemalém počtu členských států EU. Jak to vysvětlit a jak vysvětlit vzrůst pesimismu, úzkosti a nervozity? Nemám skutečně dostačující vysvětlení a mám ho ba i méně, neboť se mne tento pesimismus, úzkost ani nervozita nedotýká. Mám jen útržky možných řešení: stárnutí naší populace; hluboké demografické změny způsobené tím, že se naše země staly zeměmi imigračními; mezinárodní situace, která se bezesporu stala nebezpečnější; vpád terorismu zcela nového typu; globalizace systematicky prezentovaná jako hlavní zlo namísto ohromné příležitosti.

Pokud je EU v současné době v krizi, je tomu tak proto, že většina národních vůdců dává přednost ztotožnění se s emocemi svých národních voličů spíše než bránění rozhodným a silným způsobem Unie, kterou oni sami vytvořili. Řekla jsem před svým zvolením do čela evropských liberálů, že EU je politická konstrukce a žádná politická konstrukce není nevratná. Není tedy vůbec nepochopitelné, kdyby Unie podlehla populistickým atakům a atakům odpůrců tržního kapitalismu.

Musíme být první, kdo znovu upraví evropskou konstrukci tím, že se dovoláme příbuznosti, vysvětlíme, proč jsme ji tvořili a co nám přinesla, a to ne jen sami sobě, ale všem evropským občanům. Musíme napadnout všechny ty, kteří dnes popírají, co přinesla občanům staré i nové Evropy. Musíme své odpůrce přinutit, ať již jsou vlevo nebo vpravo, aby činili lépe, aby lepší nabízel. Pro to všechno budeme muset čerpat ze zdrojů politického liberalismu, filozofie a etiky, abychom tak ukázali cestu mladým, abychom přesvědčili mladé ženy a muže, že vše je na těch, kteří si věří, kteří se cítí být podporováni svými předky, jenž je předstihli a otevřeli cestu k budoucnosti. Jsme nositeli ideologie ducha, ideologie plné humanismu, velkorysosti. Nemáme právo váhat, odřikat se, ať už jsou proudy, jejichž se cítíme být protivníky, jakékoliv. Pouze pokud budeme pokračovat v napájení se z našich zdrojů, vyhrájeme, pro liberalismus a pro Eu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, Předsedkyně ELDR

Říjnový Kongres ELDR 2006 v Bukurešti, Rumunsko

Výbor rumunské strany PNL bude hostitelem říjnového kongresu ELDR v Bukurešti. Pravděpodobné datum Kongresu je 19.10.06.

Rada ELDR, květen 2006, Stockholm, Švédsko

ELDR byla pozvána svými dvěma švédskými členskými stranami Folkpartiet a Centerpartiet, aby ve Švédsku na jaře uspořádala Radu ELDR. Ta by se měla zaměřit na budoucnost Evropy a na mnoho dalších otázek, včetně auditu, rozpočtu a žádostí o členství. Také by měl být přijat článek V.1 vnitřních pravidel. Bylo určeno datum pátek 5.května 2005 a dějištěm bude budova starého parlamentu ve Stockholmu.

Výbor ELDR rozhoduje o politických prioritách pro rok 2006

Annemie Neytsová představila své priority během mítinku v Mallorce 5. listopadu. Chce, aby ELDR přišla s moderní liberální vizí budoucnosti do června 2006. První text by měl vyjít v březnu 2006 v době kolem 30. výročí ELDR. Její práce rovněž zahrnuje témata bezpečnosti a obrany, svobody, spravedlnosti a vnitřních záležitostí jako klíčová pro tento rok.

Někteří členové Výboru navrhli další témata včetně západobalkánské problematiky. Výbor souhlasí s tím, že Evropští liberální demokraté by měli hrát zásadní roli v debatě o budoucnosti Kosova. ELDR se bude společně s frakcí ALDE aktivně účastnit příprav jarní konference, která se bude problematikou Kosova zabývat.

Výbor ELDR také poznamenal, že zvýšení pozornosti na Balkán a východoevropské země, včetně Kavkazu, je důležité, protože liberálové se tomuto tématu dříve dostatečně nevěnovali. Souhlasí také s vystoupením s tímto tématem na příštím zasedání Výboru k diskusi o svých evropských perspektivách a koordinaci liberálně demokratických aktivit v regionu.

ELDR oslaví 30. výročí 17. března 2006

ELDR zve všechny příznivce liberálně-demokratické Evropy na oslavu svého 30. výročí, která se uskuteční 17. března ve Stuttgartu a která bude spojena s konferencí na téma Evropský liberalismus ve 21. století a zakončena slavnostní večeří.

V březnu 1976 se strany, které sdílely liberálně demokratické hodnoty, sešly ve Stuttgartu, aby zde společně vytvořily Evropskou federaci liberálních stran. V zakládajícím dokumentu apelovaly na odstranění stávajících

administrativních omezení uvnitř Evropského společenství – volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu. Tehdy byla evropská budoucnost jasná, v devíti zemích se konaly první volby do Evropského parlamentu.

30 let poté Evropa čelí největší krizi, kterou kdy procházela. Evropští liberální demokraté se však svých ideálů nehodlají vzdát. Ve 25 státech EU bojují za přijetí Evropské ústavy, která by učinila EU více demokratickou, transparentní, otevřenou. Ať v parlamentu nebo ve vládě, snaží se dokončit vnitřní trh jako skutečnou hospodářskou oblast bez vnitřních překážek a reformovat evropské hospodářství ve směru větší prosperity a konkurence, založené na principu globálního mezinárodního obchodu.

ELDR gratuluje nově zvoleným předsedům stran

Europoslanec Jelko Kacin byl zvolen předsedou **Liberální demokracie Slovinska (LDS)**. Je také členem kanceláře ALDE a je členem komise Evropského parlamentu pro zahraniční záležitosti.

Michalis Papapetrou se stal novým předsedou **Kyperských spojených demokratů** a nahradil tak bývalého předsedu George Vassilia, který v této funkci strávil čtyři funkční období a byl jmenován čestným předsedou této strany. Michalis Papapetrou byl mluvčím bývalé vlády. Bývalý bulharský předseda vlády Siméon Saxe Coburg Gotha byl znovuzvolen předsedou **Národního hnutí Simeon II. (NMSS)** na kongresu této strany 15. října.

KOSOVO: Budoucí status Kosova – perspektiva liberálních demokratů

Interview s Natašou Micic, předsedkyní Občanské aliance Srbska

Jak byste popsala současnou politickou situaci, která vznikla po oznámení o diskusích na téma budoucího statutu Kosova?

Očekávání albánské většiny jsou velká, což může být problémem v nadcházejících jednáních. Problémem také může být postoj současného srbského prezidenta a srbské vlády, který upřednostňuje územní zájmy před zájmy obyvatel Kosova. Pokud nebude kladen důraz na

mechanismus, který by umožnil přežití multietnického Kosova, všichni jsme prohráli. A bojím se, že jak albánská většina, tak Bělehrad povedou jednání tak, aby vyvolali dojem, že jediným řešením, které zajistí stabilitu regionu, je etnické rozdělení. Ve skutečnosti to ale zvýší nestabilitu a přinese další problémy, které se v současnosti zdají vyřešené. Mám na mysli především stabilitu Makedonie, která je klíčovou zemí pro stabilitu celého regionu.

Jaký měla dopad Zpráva EK komise o Kosovu z 9.11. 2005?

Všechno, co nemůže být použito pro domácí politické účely nemá

v Srbsku žádný význam. Menšinová vláda Vojislava Kostunica nesouhlasí s připojováním konečného statusu Kosova k evropské perspektivě Srbska, protože je podporován Miloševićovou stranou, která tvrdí, že v roce 1999 NATO prohrálo a Kosovo bylo zachráněno. Antireformní opozice, Seseljova Srbská radikální strana, je spokojená s faktem, že Kostunica a Tadic přijmou plnou zodpovědnost za výsledek vyjednávání, protože očekává, že po dalších volbách bude sestavovat vládu. Já tvrdím opak. Pokud nebude problematika Kosova vyřešena během příštího roku, evropská perspektiva Srbska bude vážně ohrožena, což určitě postaví do pozice tvůrce vlády konzervativce a antimodernisty. Odkládání rozhodnutí je tak pro ně výhodnější.

Jak může podle Vás ELDR a další mezinárodní iniciativy pomoci při budování konsensu ohledně budoucnosti Kosova?

Pomocí prosazování našeho návrhu, plánu, kterému říkáme „Dvě C“. Vedle skutečné decentralizace, která by umožnila srbské menšině vládnout na lokální úrovni, jsou potřeba ústavní záruky („Dvě C“ - Constitutional status, Consensuality). Touto cestou by se Kosovo stalo společností jak Albánců, tak Srbů, kdy by srbská menšina měla v některých rozhodnutích právo veta a především rozhodovala o možném budoucím připojení Kosova k Albánii. Pouze svěřením zodpovědnosti za rozvoj kosovské společnosti do rukou srbské menšiny může být zaručena další existence nejen této menšiny, ale i multietnická povaha Kosova.

Vaše strana 13. října vystoupila z parlamentního klubu, ve kterém byla se svým dlouholetým partnerem Demokratickou stranou.

Jaké jste k tomu měli důvody? Plánujete nová spojení?

Zatímco Občanská aliance Srbska v minulém roce jasně definovala svoji politiku a začala mít jasnou pozici na srbské politické scéně, Demokratická strana se svojí politikou po Dindičově smrti dlouho tápala. Tento fakt, společně s populismem, který u nich začíná dominovat, nás rozdělil. Z části Demokratické strany, která sestávala z Dindičových přátel a která podporovala jeho myšlenky, vznikla Liberálně demokratická strana, která má na budoucnost Srbska stejný pohled jako my. Věřím, že jsme v ní získali silného spojence v bitvě za demokratické, moderní a evropské Srbsko a za dosažení liberálních cílů, ke kterým směřujeme.

Gregj Dedaj vyjadřuje stanovisko Liberální strany Kosova

Liberální strana Kosova (Partia Liberale e Kosoves PLK), jediná politická strana v Kosovu se začlenila do evropských a světových politických struktur jako je ELDR a Liberal International od roku 1991, je aktivní na kosovské politické scéně, kde demokracie a liberalismus nemají žádnou tradici.

Před kosovským konfliktem jsme byli těmi neaktivnějšími v odhalování pravdy, reality a situace albánsky mluvící většinové populace v Kosovu pod srbským režimem diktátora Slobodana Miloševiče, který využíval sílu, etnické čistky a chtěl deportovat všechny Albánce z Kosova.

Během poslední války v Kosovu, členové PLK a mnoho aktivistů bylo zabito ale Miloševićovy síly nikdy nezabily naši vůli a vizi bojovat za rovnost, liberální hodnoty, diverzitu, demokracii a svobodu v Kosovu, kde všichni obyvatelé nezávisle na jejich

pohlaví, původu, rase, vyznání a názorech musí žít společně v míru a toleranci a pracovat na lepší budoucnosti, nezávislosti a integraci Kosova a dalších zemí regionu do EU a všech evropských a světových institucí.

Po volbách v říjnu 2004 vznikly demokratické instituce (sněm, vláda a prezident), Vyjednávací skupina a Politická delegace pro vyjednávání s mezinárodními účastníky dohody o politickém statutu Kosova založeném na nezávislosti a sebeurčení kosovského lidu.

Po válce v Kosovu v roce 1999 a intervenci NATO už nemůže být Kosovo dál součástí Srbska, ale Kosovští liberálové akceptují dlouhodobou přítomnost NATO v Kosovu stejně jako mezinárodní pozorování demokratických procesů v této zemi.

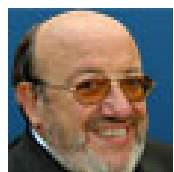
Za Liberální stranu Kosova apelují na členské země ELDR a další evropské instituce spolupracující s kosovskými demokratickými institucemi a všechny země této části Evropy, ať nám dají šanci integrovat se jak nejdříve to bude možné do institucí EU a nejen nám, ale i dalším zemím tohoto regionu jako jsou Albánie, Makedonie, Srbsko a Černá Hora.

Nezávislost Kosova je klíčovým faktorem pro stabilitu a mír v této části Evropy a jakmile bude dosažena, budou kosovští liberálové pro návrat všech uprchlíků, včetně Srbů, do jejich domovů. Liberálové diskutují o amnestii pro všechny Kosovské Srby, kteří nikdy nespáchali zločiny proti některé nesrbské etnické skupině.

Liberální strana Kosova bude pokračovat v prosazování liberálních hodnot v této části Evropy a bude pracovat na otevřeném a demokratickém Kosovu s podporou právních norem, lidských práv a práv menšin, privatizace, volného trhu, důvěry a plné integrace všech minorit do kosovské společnosti a kosovských, evropských a mezinárodních demokratických institucí.

Louis Michel (komisař EK): Nová smlouva pro Evropu

Evropa v krizi

Evropa prochází krizí politické legitimacy, jejímiž symptomy jsou francouzské a nizozemské referendum o ústavní smlouvě. Občané, zdá se, postrádají jasné známky politického a geografického rozměru EU. Rozšíření o 10 nových členských států, možnost přistoupení Turecka a neschopnost členských států dosáhnout dohody o financování evropského projektu jsou rovněž prvky, které přizívají obavy občanů.

Tato krize politické legitimacy se kombinuje s krizí ekonomickou a sociální v mnohých členských státech. Absence známek evropského projektu se zdvojnásobuje s nejistou budoucností občanů.

Určité státy, neschopné zajistit reformy, kterými by přesto omluvily naše ekonomické problémy, Evropu demonizují. Tato je tedy nahlížena jako faktor světového rozšíření, více než jako nástroj správy tohoto rozšíření. Další považují krizi za politické cíle a věří, že liberální model „převažující model“, který přinesl „evropský sen“, je příčinou krize.

Paradoxní krize

Proč o Evropě, zemi míru, prosperity, bezpečnosti sní celý svět kromě jejích občanů? Protože je obětí jejich úspěchů! Protože my nepoznáváme příchut' míru jindy než při ochutnávání hořkosti války.

Evropští občané rovněž zapomněli na neuvěřitelnou prosperitu, ve které žijí. Protože v průběhu času zmizelo v jejich duších pouto, které existuje mezi ekonomikou a společností. Zapomněli, že sociální úspěchy jsou hlavně ovocem výkonné ekonomiky. Také zapomněli, že sociální ochrana nemůže být než důsledkem práce, odpovědnosti a živoucí demokracie, osvobozené a dovolím si říci, liberální.

Musíme odmítnout demonizaci liberalismu a domáhat se přílnutí k jeho myšlenkám. Liberalismus nabízí model společnosti založený na rovnováze mezi svobodou podnikání a ekonomickým pokrokem a sociální spravedlností a solidaritě; mezi zajištěním bezpečnosti našeho životního prostředí a ochranou našich svobod.

Nová smlouva pro Evropu

Ideál liberalismu je třeba poměřit politickým projektem, který odpovídá na nové výzvy. Technologické změny, globalizace kombinovaná s nedostatkem světového vládnutí uvádí v pochybnosti naše sociální systémy. Stárnutí populace, organizovaný zločin jsou rovněž novými sázkami.

Vzhledem k těmto výzvám existují dva možné přístupy. Politik může pokračovat ve snaze, aby občané uvěřili, že je možné udržet stav blahobytu ve státě. Druhý postoj se skládá z definování nové společenské smlouvy s občany, která připomíná původní heslo evropského projektu: bez růstu, Evropa ztratí všechnu důvěryhodnost; bez solidarity, ztratí všechnu legitimitu.

O vzrůstu k solidaritě

Evropská smlouva v záležitosti růstu je jednoduchá: jedná se o aktivování veškerých možných pák pro prudké oživení růstu, nezbytné podmínky pro podpoření našich sociálních systémů: prosadit si projekt evropského vysvědčení pro stimulaci kreativity; usnadnění vzniku podniků zjednodušením legislativy, atd.

Tato strategie růstu má smysl pouze tam, kde je doprovázena strategií sociální. Existuje několik forem sociálních modelů v Evropě. Ale existuje jedna společná vize, kultura sociálních práv občanů. Můžeme vyprostit evropský konsensus na podstavci sociálních práv, která garantují občanům přístup ke vzdělání, zdraví, správě, spravedlnosti a právo na fyzickou bezpečnost, výživu a bezpečnost životního prostředí.

O bezpečnosti pro naše svobody

Druhý pilíř smlouvy pro Evropu obsahuje bezpečnost, pokud se jedná o fyzickou bezpečnost osob (např. proti terorismu), bezpečnost na úrovni vnitřního trhu (ochrana soukromého života, normy pro životní prostředí) nebo bezpečnost ve věcech obchodní politiky (např. proti podvodům, všem formám dumpingu). Evropská smlouva ve věci bezpečnosti je jasná: musí dovolit zajistit ochranu našich svobod.

Evropská krize je vážná, ale já jsem přesvědčen, že politický dobrovolný projekt může znovu přinést důvěru. Musel by se opírat o dvě uvedené osy: růst pro solidaritu, bezpečnost pro naše svobody. To je role odpovědných politiků národních, tak i evropských.

Jejich rolí je rovněž připomenout, s Jeremy Rifkinem, že pokud „se dlouho říkalo, že americký sen si zaslouží, aby se pro něj zemřelo, nový evropský sen si zaslouží, aby se pro něj žilo.“

ESTONSKO Strana středu (EKK) vyhrála volby do obecních zastupitelstev

Volby do obecních zastupitelstev v Estonsku ze 16. října 2005 sebou přinesly mnoho změn. Poprvé byla zastupitelstva volena na 4 roky místo dřívějších tří. Pro Stranu středu byly tyto volby obzvláště úspěšné. Z celkem 2485 kandidátů za Stranu středu do 168 místních zastupitelstev bylo zvoleno 510. Strana středu drtivě vyhrála i v nejdůležitějších místních volbách – do zastupitelstva hlavního města Estonska Tallinu, kdy 56142 hlasů (41,1%) zajistilo této straně většinu zastupitelských křesel (32 z 63). Velmi dobře dopadly i volby v Narvě (22 křesel z 31) a Polvě (10 křesel ze 17). V druhém největším městě Tartu, které má přízvisko „město dobrých nápadů“, získala Strana středu 5056 hlasů z celkových 32210 a tedy 8 křesel ze 49. Ve Viljandi (čtvrté největší město Estonska) jim dalo svůj hlas 1217 voličů z 6749, což je 5 křesel z 27. Většinu křesel (12 z 21) získala Strana středu také v Sillamäe – 48,6%. Úspěchem byly i volby ve městech Paide a Pärnu.

Výsledky summitu ELDR v Hampton Courtu 27.října 2005

V úvodu informačního summitu hlav států a vlády Evropské Unie, který se konal v královském paláci Hampton Court u Londýna a byl zasvěcen výzvám majícím čelit evropskému společenskému modelu vzhledem ke globalizaci, evropští liberálně demokratičtí premiéři vyjádřili svůj optimismus k faktu, že se vynořuje na světlo nový citlivý přístup k tomu, aby Evropa vyvázla z aktuálního poklesu ekonomiky. Pobídl Tonyho Blaira k mírnému nátlaku na liberální a reformní agendu, aby vyjádřila svoje stanovisko k problému globalizace.

Během tiskové konference, konané v důsledku summitu strany ELDR, Annemie Neytsová (VLD, Belgie), předsedkyně ELDR, Graham Watson (Liberální demokraté, Velká Británie), předseda Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (frakce ALDE) v Evropském parlamentu, a Charles Kennedy, předseda britské Liberálně demokratické strany, vyjádřili svoji vizi budoucnosti Evropy.

„Evropští představitelé musí zaujmout jasný a jednoznačný postoj ke způsobu, jakým budou přistupovat k modernizaci našich ekonomických struktur. Ačkoliv se tento summit žádného formálního rozhodnutí nedočkal, přesto je potřeba shodnout se na jednotném a konečném pohledu na celou situaci. Sociální prosperita a solidarita jsou dvě strany téže mince. Jedna bez druhé nemohou být financovány“, prohlásila Annemie Neytsová.

Graham Watson ocenil, že „Blair znovu pronesl tento týden ve Štrasburku před europoslanci duchaplnou řeč, ve které zmínil čtyři konkrétní oblasti ve kterých by mohla Evropská Unie působit s vyhlídkou na dlouhodobý růst, jako například zdvojnásobení prostředků pro výzkum a vývoj, uskutečnění společné energetické politiky, vytvoření univerzitní sítě na světové úrovni a posílení naší kolektivní bezpečnosti. Ale jako předseda fotbalového klubu Liverpool, Raphael Benitez, tak i Blair musí nadále motivovat svoje "družstvo" svou liberální dynamikou, která jim umožní znovu se dostat do formy a vyhrát evropský šampionát.“

Charles Kennedy, předseda britské LDS, vyjádřil svoje přání, aby „tento summit dal podnět k setkání za účelem konstruktivní debaty o nezbytnosti omlazovací kúry, již je v evropské politice potřeba.“

Výstavba Evropy – Co činit dál?

José Maria Gil-Tobles, předseda Evropského hnutí

Výstavba Evropy je v těchto dnech trojnásobný úkol. V následujících dvou nebo třech letech je třeba urovnat důležité záležitosti. Mezi nejdůležitějšími dohoda na dalším financování a nových zdrojích EU, dosažení vyrovnané dohody v rámci obchodních vyjednávání, znovuspuštění Lisabonské strategie, a to v efektivnější podobě, odsouhlasení a zmodernizování evropského sociálního modelu, atd.

Zadruhé, některé členské státy musí urovnat své velmi specifické politické, sociální a ekonomické problémy, které brání nejen jejich vnitřnímu životu, ale také evropskému pokroku. Němečtí občané musí zvolit novou vládu, aby zvládly tento úkol, další členské státy rovněž čekají rozhodující volby v příštích dvou letech.

Zatřetí musí pokračovat práce na evropské ústavě. Vysvětlování jejího významu a účelu a cílů Unie zjevně nestačí. Je absolutně nezbytné nalézt systém, v němž bude moci být dokončena ratifikace smlouvy, nyní ratifikovaná čtrnácti z dvaceti pěti členskými státy.

Nemyslím si, že znovunavržení textu smlouvy nebo představení podstatných změn je vůbec možné. Zůstávám ale přesvědčen, že jsou určité cesty, jak učinit dokument přijatelný pro dvě země, které ho odmítly. Nalézt nejlepší cestu je naléhavou povinností institucí EU, národních vlád, politických stran a organizací občanské společnosti.

Evropské hnutí tento úkol nezkaží. Znovu bude naše Hnutí v předních řadách této zásadní dimenze výstavby Evropy, tak jako při každé příležitosti od roku 1948.

EU: Silvana Koch-Mehrin protestuje proti vytváření antievropských uskupení

Evropská komise potřebuje kritiku a nátlak, aby dosahovala dobrých výsledků, říká komisař pro sociální věci Špidla. Tato praktická poznámka se ale ukazuje být příliš nákladná pro evropské plátce daní. Proč? Protože EK financuje své vlastní protivníky. Mnoho tzv. nevládních organizací (NGOs)

vystupují kriticky proti tržní ekonomice a globalizaci – proti podstatě EU. Jsou dotovány každý rok více než miliardou Eur. Takže nezáleží, jestli jde o kontrolu znečištění, sociální nebo rozvojovou pomoc – příjemci veřejných financí z Bruselu jsou příliš často spolky, které maří přijetí návrhů. Bohužel to asi nikomu nevádí. Jeden příklad – NGOs dostávají dotace z EU, aby je použily na veřejnou činnost v Bruselu. Těmito aktivitami jsou ale často stávky a demonstrace proti EU a jejím politikám: hodně rušivé. Mohli bychom říct absurdní, pokrčít rameny a zapomenout. Jde ale o příliš vážnou věc, než abychom se nestarali. Je důležité a nezbytné pro důvěryhodnost a zodpovědnost, aby byla zajištěna transparentnost. Co se týče veřejných výdajů, je to dokonce ještě více relevantní – jde totiž o peníze občanů. Evropští plátcí daní mají právo vědět, jak se nakládá s jejich penězi. Především v době rostoucí kritiky a nepřátelství vůči EU je transparentnost důležitým nástrojem k obnovení důvěry v evropské instituce. Bohužel není transparentnost předpokladem pro dotace vyplácené EU nevládním organizacím. Až do nynějška nejrůznější direktoriáty EU nejsou předmětem jednotných pravidel. Neexistuje ani kompletní seznam dotovaných NGOs, ani žádná relevantní statistika. Všeobecná kritéria pro dotace nebo dohled nad tím, jak se takové fondy využívají, jsou vágní.

Francouzské odbory dostaly podporu od EU a současně EU odmítaly. Viceprezident EU Siim Kallas – zodpovědný za rozpočtovou kontrolu - posunul toto téma výrazně kupředu a nastartoval „Evropskou iniciativu transparentnosti“, která explicitně zmiňuje NGOs a požaduje od nich více transparentnosti. Kallas prohlásil, že mnoho NGOs spoléhá na veřejné dotace a že slovo „ne“ je hodné falešně, protože některé Komisi dotované NGOs popisují jeden ze svých úkolů jako lobování „Evropské Komise“. Komisař Kallas také navrhl vylepšení současné registrace NGOs, která by obsahovala finanční informace. Počítáme s kritikou a nátlakem ze strany nevládních organizací proti této iniciativě. Vůbec nám to nevádí, pokud nebudou financovány EU.

Silvana Koch-Mehrin, Poslankyně, vedoucí Delegace SRN.

ŠVÉDSKO: Švédská aliance představuje společný postoj k reformám EU

Aliance pro Švédsko představila společný postoj k reformám Evropské unie, který načrtla v manifestu „Evropa možností“. Aliance je znepokojena současným pasivním postojem švédské vlády k EU, což negativně ovlivnilo důvěru veřejnosti v evropskou integraci i švédskou roli v Unii. Pokud Aliance vyhraje volby v roce 2006, slibuje prosazení aktivnější evropské politiky, která není založena na zpochybňování členství v EU. Evropa se musí stát integrální součástí švédského všedního dne, říká Aliance a vyzývá vládu, aby zahájila širokou debatu o budoucnosti Evropy, která byl již přislíbena po odmítnutí Ústavní smlouvy minulého léta. Na obnovení důvěry veřejnosti v Unii, navrhuje čtyři strany řadu neodkladných reforem, které nevyžadují změny smlouvy:

- Posílená transparentnost: Rada by měla projednávat zákony veřejně
- Větší vliv národních parlamentů podle návrhu z Ústavní smlouvy
- Zavedení „kontroly subsidiarity“

Aliance se také shodla na řadě dalších důležitých otázek, které se vztahují k budoucnosti EU. Měl by být zaveden jednotný systém pro pracovní imigraci jako způsob odpovědi na vzrůstající nedostatek práce, zahrnující pracovní povolení platící pro celou EU, které by bylo k dispozici pracovníkovi v každé třetí zemi. Aliance vyzvala k nové distribuci fondů EU, reformované Společné zemědělské politice, kde by

veškerá přímá podpora produkce, vývozní dotace a dovozní překážky byly postupně odstraňovány. Strukturální fondy by měly být koncentrovány na nejbližší evropské regiony – v nových členských státech. Vzhledem k dalšímu rozšiřování navrhuje Aliance, aby bylo Ukrajině, Moldávii a do budoucna i Bělorusku nabídnuto plné členství v Unii.

Aliance pro Švédsko je aliancí pro volby 2006. Členy jsou Folkpartiet (fp), Umírnění(m), Křesťanští demokraté (kd) a Strana středu (c).
Oscar Wåglund Söderström, Vedoucí „Všeobecné politiky“

EU: Povídky z Hampton Court

Tony Blair usiluje o obnovení energie svého prezidentství EU po nepříznivém startu kvůli krachu Ústavy, strohé debatě o rozpočtu a navíc po ekonomické bitvě. Přes protesty některých účastníků trval Blair na zúžení agendy na debatu o tom, jak může Evropa jako celek čelit globalizaci. Ta byla prezentována jako měření sil mezi rozdílnými ekonomickými a sociálními modely, které předpokládají větší nebo menší podíl státu v ekonomice. Šlo také o otázku, zda má EU přesunout zaměření své politiky a rozpočtu z dotací farmářů na podporu výzkumu a rozvoje. Během zasedání převládlo zklamání, které bylo rozptýleno výroky nového iránského prezidenta, který si přeje „vymazat Izrael z mapy“. Naštěstí pro Blaira se musel politický korespondent BBC zeptat na britskou reakci na teheránské stanovisko než na to, zda diskuse přinesla konsensus o budoucím směřování Evropy.

Barroso měl důvod být spokojený sám se sebou, protože jediný významný pokrok toho dne byla široká shoda o přístupu Komise k Neformálnímu summitu o „Evropských hodnotách v globalizovaném světě“. Překvapivě tenký dokument navrhl hlavní kroky k novému rozmachu evropské ekonomiky. O tomto tématu však neexistuje žádný spor, a proto nezpůsobilo žádnou debatu ani nepřineslo námitky.

Tony Blair tak klidně představoval návrhy na zvýšení evropské dotace R&D, vývoj společné energetické politiky, vytvoření univerzit celosvětové kvality a odlišování legálních od ilegálních migrantů. Po 32 námitkách ze strany účastníků však už nezbyl čas na smysluplnou diskusi ani na obtížné rozhodování o např. potřebě směrnice pro otevření potenciálního evropského trhu služeb, o větší rozpočtové zodpovědnosti v duchu Evropské měnové unie, o postoji k dohaskému kolu rozhovorů o světovém obchodu, které je aktuální, protože Francie nemůže dodržet zemědělské tarify.

Odstupující německý kancléř Schroeder byl na recepci v Hampton Court vždy nevídaným hostem. Nezklamal a jednoduše opustil liberalizující tendence svého dřívějšího partnera ve „třetí cestě“. Chirac, který kazil náladu na recepci minulý červen, se tentokrát choval lépe po té, co mu byla nabídnuta spousta sladkostí. Jedním z nich byl nedostatečně vysvětlený návrh na vytvoření Fondu pro přizpůsobení se globalizaci, který by kompenzoval hospodářské kolapsy způsobené konkurencí Číny a Indie. Jak toto bude realizovatelné dohromady s menším unijním rozpočtem je ale ve hvězdách.

Graham Watson, který navštívil setkání liberálních premiérů pořádané skupinou ALDE před summitem, přirovnal Blaira k manažerovi fotbalového týmu, který se snaží nalézt formu při sestupu v ligové tabulce a nutně potřebuje přestávku na povzbuzení hráčů.

Bohužel hráči na Hampton Court nedávají příliš pozor. Možná, že jediným řešením je nahradit hráče, kteří jsou na hřišti příliš dlouho, nějakými mladšími, svěžími náhradníky.

Neil Corlett, Tiskový vedoucí, skupina ALDE, Evropský parlament

Jaké hranice pro Evropskou unii?

Atzo Nikolaï, holandský ministr pro evropské záležitosti, řekl na konferenci VVD-ALDE o definování hranic EU 17.-18. 11.:

„Mnoho zemí chce vstoupit do EU. Zcela to chápu: EU nabízí hodně. **Limit pro rozšíření už byl dosažen.** Alespoň prozatím. Je načase zastavit a přeskupit se. EU dodrží své dosavadní sliby – ale nyní už nebude brát nové závazky. Pokud se EU nenadechne, její občané budou pochopitelně pochybovat o jejím směřování. S ohledem na sousedy EU musíme zabránit tomu, aby vznikla situace, kdy dialogu mezi EU a jejími sousedy dominuje otázka budoucího členství v Unii. Nyní se musíme zcela zaměřit na **Evropskou politiku sousedství.** Tato politika nenabízí provizoria ale partnerství s reálným základem.“

Giorgi Baradmize, gruzínský liberální ministr pro evropskou a euroatlantickou integraci, informoval o strhujících výsledcích a reformách, které jeho vláda podnikla v uplynulých dvou letech. Po prezentaci priorit gruzínského partnerství s EU řekl: „Chystáme se plně využít možností Evropské politiky sousedství. Přizpůsobíme své akční plány naší vizi, jak vytvořit mírovou, bezpečnou a prosperující Gruzii.“

Ukrajinský poslanec Ihor Ostash zdůraznil, že pokud Ukrajina nepožádá o datum vstupu do EU, pracuje stále na plnění Kodaňských kritérií a chce opravdovou evropskou spolupráci. Vzněl otázku, „co uděláme s novou berlínskou zdi 21. století?“ Na této konferenci se sešli liberálně demokratičtí politici z Běloruska, Bulharska, Chorvatska, Gruzie, Litvy, Makedonie, Nizozemí, Moldávie, Rumunska, Srbska a Ukrajiny. Začala 17. listopadu Workshopem o Evropské politice sousedství. V druhém workshopu Káre

Bryn, norský velvyslanec v Nizozemí, detailně vysvětlil, jak pracovat s Evropskou unií z vnějšku. Konference byla zakončena kulatým stolem o „Evropě v roce 2020“.

Shrnutí Liberálního euro-středomořského semináře

11. 11. uspořádaly Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), Evropská liberální demokraté a Reformní strana (ELDR) seminář o euro- středomořských politikách. Cílem semináře byla diskuse a vypracování společného postoje pro další Euro- středomořský summit plánovaný na 27. 11. v Barceloně. Byla to již druhá akce uspořádaná CDC společně s ELDR, kdy hostitelem bylo Katalánsko.

První byla pořádána na podporu Evropské ústavní smlouvy, kde vystoupily důležité liberální osobnosti jako Pat Cox a Graham Watson. Obě události odrážejí hlavní mezinárodní ideje CDC – Evropu a Středomořskou zónu. Priority CDC jsou současně také priority Katalánska.

Jaké závěry můžeme ze semináře vyvodit? Za prvé, pokrok Barcelonského procesu, zahájený v roce 1995, zklamal. Tento názor podpořili katalánští účastníci. Baltazar Porcel názorně vysvětlil, že se cítí frustrovaný minulostí a pesimistický k budoucím krokům ve středomořské oblasti. Prezident Pujol se pokusil najít důvody středomořské situace a vyjádřil politování, že Itálie a Francie se neujaly svého předsednictví. Artur Mas konkretizoval tuto situaci několika poznámkami o období 1995-2000, v kterém bylo zpracováno jen 26% programu MEDA, zatímco původní očekávání bylo vytvoření zóny volného obchodu v roce 2010.

To, co děje v Maroku, Ceutě a Melille, je spojeno s pařížskými čtvrtěmi. Generál Morillon a hosté z Maroka trvali na sledování budoucnosti s nadějí a spoléháním se na schopnosti lidí. Všichni souhlasili s povinností mít lépe definované výsledky nového summitu 27. 11., než tomu bylo u summitu předchozího. Nyní jsou problémy aktuálnější než před deseti lety, takže je důležitější vytvořit základ budoucího akčního plánu, který povede ke konkrétním výsledkům než jen k dalšímu bezvýslednému euro- středomořskému setkání.

NIZOZEMÍ: D66 udává směr v romské diskuzi

Holandská strana D66 oživila řadou aktivit diskuzi o špatném postavení Romů v Evropě a vrátila toto téma zpět k jednacímu stolu v Bruselu a dalších hlavních městech. Společně s rumunskou PNL zorganizovali v Bukurešti 27.-28. října multilaterální konferenci o romské integraci. Zúčastnili se představitelé liberálů z 10 zemí regionu jako viceprezidentka ELDR Katarína Glončáková-Golev, bulharský ministr a viceprezident Liberální internacionály Dzhevdet Chakarov, ale i členové různých romských organizací. Tím byla poprvé diskuse nejen o Romech, ale i s Romy. Pod prezidentským bývalého poslance D66 Jana Willema Bertense a s podporou a znalostmi poslance za D66 Berta Bakkeru vyústila konference v tzv. Bukurešťskou deklaraci. Tento dokument, který podpořili všichni účastníci, je Evropská komise, Parlament i evropské národní vlády žádány, aby podnikly konkrétní opatření:

- a) Zvýšit účast Romů ve volbách jako voličů i kandidátů na všech úrovních
- b) Uznat vzdělání jako hlavní klíč k sociálnímu posílení
- c) Zaměřit se na postavení a roli romských žen

Úřady by také měly více podporovat romské nevládní organizace, aby se staly profesionálními partnery pro místní, regionální a národní úřady. NGOs by měly být schopny vytvářet organizační a personální kapacity. To předpokládá dlouhodobé programy, které zahrnují nejen financování projektů, ale také základní dotace (celkové i mzdy) na několik let. Takové NGOs mohou kvalifikovaně hájit rovná práva pro Romy, mají kapacitu na monitorování místních, regionálních a národních Akčních plánů a jsou schopny přesvědčit úřady o své zodpovědnosti vůči romským občanům.

Evropský program pro Romy

Aby byla diskuse dále podpořena v národních parlamentech, stejně jako v institucích EU, navrhl předseda D66 Boris Ditrich během každoroční „debaty o stavu Evropské unie“ v nizozemském parlamentu rezoluci, která byla přijata silnou většinou. Rezoluce podporuje rozvoj přeshraničního evropského programu pro Romy, při kterém bude posilována romská komunita a garantována její práva po celé Evropě.

SLOVINSKO: Moje ambice pro LDS

Kongres Liberálních demokratů Slovinska, který se konal v říjnu minulého roku, získal mimořádnou pozornost slovinských médií a vzbudil mnohé spekulace a očekávání.

"Je nezbytné se podívat na Evropskou politiku a liberalismus z nadhledu, abychom mohli nalézt její krásu a hodnotu."

Čtyři místopředsedové, mezi nimiž jsem byl i já, rezignovali poté, co tak v červenci minulého roku učinil předseda LDS Tone Rop. Já resignoval bez prodlevy rovněž v červenci narozdíl od ostatních. Když jsem zjistil, že ostatní ve skutečnosti nerezignovali, ale jen to oznámily, učinil jsem konečné a jasné veřejné prohlášení. Toto nastavilo precedent, o kterém jsem se mohl posléze dočíst v jedněch z našich nejrespektovanějších novinách po mém zvolení v říjnu. Rozhodl jsem se pro kandidaturu na předsedu mnohem později a poté, co jsem byl vyzván mnohými členy strany. Mezitím se strana postupně potápěla.

Následně po porážce ve volbách v říjnu 2004 byla strana ve velmi obtížné situaci. Vedení nerozumělo proč bylo poraženo a proč jsme ztratili částečně důvěru voličů. LDS nebyla schopna vhodně odhadnout situaci a proto nerozumělo příčinám a důsledkům porážky. Lídr strany a poražený premiér Rop si myslel, že situace je výsledkem nepochopení a nespravedlnosti a rozhodl se pokračovat ve své funkci. Na kongresu následujícím po volbách byl zvolen jako jediný kandidát. To nepomohlo ani jemu ani straně. Reputace strany dále klesala, zatímco nová vláda spíše jen kritizovala předchozí vládu a jejího prvního ministra než aby vládla zemi.

Rozhodl jsem se kandidovat a získal jsem proto podporu z mnoha míst Slovinska. Zorganizoval jsem tým a má kandidatura byla více přátelskou nabídkou než nějaké dobrodružství. Vedení mělo svého vlastního kandidáta, svého favorita, a otevřeně ho podporovalo. Mé přesvědčivé vítězství v prvním kole bylo překvapení pro nomenklaturu strany a důkaz vítězství řadových členů nad úzkou skupinou ve vedení strany, které se příliš vzdělalo stranické základně, veřejnosti i voličům. Ponaučení bylo jasné, ale zároveň bolestivé. Stranu tato lekce nerozložila ale posílila.

Nyní po kongresu jsme začali posilovat. Shromáždění jmenovalo výkonný výbor, generálního sekretáře a společně s dvěma vicepředsedy jsme vytvořily kompatibilní, harmonický, a přesvědčivý tým. Podpora straně se značně zvýšila během minulých dvou měsíců. Chyby vlády rovněž napomohly růstu popularity LDS, která je nyní bez všech pochybností nejsilnější opoziční stranou v Slovinsku. Každý měsíc vzrůstá naše podpora o procento, zatímco vládě klesá o dvě. Trend je velmi slibný.

Můj způsob vedení strany je založen na komunikaci, partnerství a alianci se členy strany, veřejností a voliči, přičemž občanská společnost a NGO's mají významnou úlohu. Také akademická sféra je stále kritičtější vůči vládě a koalici. Vláda se začala vměšovat do oblastí jako je nezávislost médií, svoboda projevu ve snaze zajistit privilegovanou pozici Katolické církvi na úkor ostatních církví a vyznání. Vládní zásahy do ekonomiky a odvolávání manažerů kdekoliv zástupci státních fondů mezi vlastníky společností alarmuje lidi, a způsobuje zahořklost a strach o zaměstnání. V tento čas jsou liberální hodnoty a základní práva znovu v ohrožení ve Slovinsku, navzdory členství v EU. Z těchto důvodů lidé začínají hledat alternativu k vládní koalici.

LDS jsou proto ve středu pozornosti. Jsme si vědomi toho, že budoucí úspěch LDS může pomoci posílit liberálům v regionu, především na Západním Balkáně. Jako MEP a člen ALDE to chápu nikoliv jako náš problém, ale jako výhodu. Namísto toho být zaslepen domácími problémy v národním parlamentu, mohu se

podívat na Slovinsko a EU z povzdálí. Mohu si udělat více ucelený obraz. Na Slovinsko nahlížím z Bruselu a Štrasburgu, stejně jako na EU nahlížím z Ljublače. Dojem, který získávám, je výjimečně jasný obraz. Pokud jsme příliš blízko, jsme zaujati pouze skvrnami, vadami, dílčími problémy, z povzdálí se nám obraz jeví jako ohromnou mozaika fantastických barev: vůle, síly a sdíleného úspěchu. Je potřeba se podívat na evropskou politiku a liberalismus z povzdálí, abychom byli schopni rozpoznat krásu a hodnotu. Evropa, EU a evropské záležitosti, členství, dosažené kompromisy jsou korektně ohodnoceny a respektovány jen v těch místech, které z těchto věcí netěží. Evropa je více krásná a úspěšná, když se na ní podíváme z Ameriky, Asie, Indie, Číny, více než si Evropané uvědomují. Jelko Kacin, předseda LDS a MEP

BULHARSKO: Národní hnutí Simeona II. mělo 2 Kongres.

Druhý kongres NMSS se uskutečnil 15. října 2005 v Sofii. Více než 800 delegátů a mnoho hostů z Bulharska a několika Evropských liberálních stran se zúčastnilo. NMSS obdrželo zvláštní pozdrav od předsedkyně ELDR Annemie Neyts a lorda Alderdice, předsedy LI. Předseda strany Simeon Saxe-Coburg zdůraznil ve své zprávě odchodní NMSS pracovat na úspěšném zvládnutí čtyřletého mandátu vládnoucí koalice s BSP a MRF. Kongres zvolil Simeona Saxe-Coburg jako lídra NMSS. Hlavními prioritami strany jsou rozvoj cestovního ruchu a infrastruktury stejně jako práce s mladými lidmi. Předseda Simeon Saxe-Coburg znovu připomněl záměr směnít jméno strany a očekává návrhy od členů.

Alida Rizova, šéfkyně Mezinárodních vztahů NMSS

DÁNSKO: EU musí garantovat volný světový obchod

Venstre, Dánská liberální strana, uspořádala svůj výroční Kongres v Odense a to 26.11. 2005. Venstre je vládnoucí stranou v koalici s Dánskými konzervativci a od roku 2001 **Anders Fogh Rasmussen** zastává funkci předsedy vlády. V únoru 2005, Venstre znovu vyhrála volby na další období.

Ve svém projevu Anders Fogh Rasmussen nastínil sedm směrů budoucnosti strany, sedm cílů, kterých má být dosaženo do roku 2015. "**Když se dívám k roku 2015, moje vize je, že volný trh bude ustanoven celosvětově. Dánsko bude vedoucí silou v záměru otevřít světové trhy.** Doufám, že budeme schopni přesvědčit skeptické partnery v EU, že ta musí hrát vedoucí úlohu v garanci světového obchodu. **V roce 2015, lze předpokládat, že bude ustavena transatlantická zóna volného obchodu zahrnující Evropu a USA s velkým vnitřním trhem.** S Američany, sdílíme společné hodnoty a proto, musíme společně mířit ke svobodě, míru a demokracii všude ve světě.

Růst soukromé sféry

Další velmi důležitý bod, který Anders Fogh Rasmussen nastínil, je fakt, že práce se musí vyplatit. Daň z příjmu by měla být postupně snižována a nikoliv jen nahrazena nejrůznějšími poplatky a daní z nemovitostí. "Tento druh triku, kterým je přesun daně z jedné kapsy do druhé, není ryzí snižování daní. Věc, které si lidé všimají je, kolik jim zbude poté, co zaplatí všechny daně." řekl Rasmussen. Rasmussen dodal, že liberální vedená vláda musí pokračovat ve strategii omezovat bujení veřejného sektoru. Pokračující růst v soukromém sektoru musí nahradit daňové škrtky a sociální systém zajistit sociální bezpečnost. "Je naším imperativem, že jsme vytrvalý, trpělivý, a stojíme si za svými cíli v okamžiku, kdy jde o peníze." řekl Rasmussen.

Liberálové jsou největší strana v Dánsku

V minulých volbách, Venstre obdržela 29%, má 65.000 členů.

FINSKO: Mlč dítě, neříkej ani slovo - nevádi, co jsi slyšelo

Po desetiletí dominovaly finské politice Sociální demokraté, **Finský střed (Centristé)** a Národní koalice (konzervativci). Centristé byli největší silou v parlamentu od roku 2003 tak, jak

veřejná podpora vrcholila právě včas. Předtím měli nejvíce hlasů zpravidla Sociální demokraté, zatímco národní koalice je až třetí.

Prezidentské volby ve Finsku pokryly velké množství témat, které se přímo netýkají oficiální role prezidenta. Pokaždé, když nastane posun voličů k středu spektra, dostávají se Centristé pod tlak. V současnosti, se zdá být praxí, že Konzervativci vydávají pravidelně stanoviska k pracovním otázkám podobně jako ve Švédsku. Jejich kandidát, Sauli Niinistö, se považuje za prezidenta pracujících. Rétorika sociálního státu byla tradičně způsob získávání hlasů pro Sociální demokraty, stejně jako pro Centristy. Tato rétorika prezidentky Tarjy Halonen (Sociálních demokratů a Levé aliance), přestože je prázdná, může být považována za solidní bázi ke znovuzvolení. Tudíž, je možné se domnívat, že v myslích lidí jsou sociální a ekonomická témata nějak rozdělena. Silná ekonomika není považována za podmínku sociálních zajištění. Lidé si dokonce myslí, že sociální potřeby jsou ve střetu s ekonomickými potřebami. Racionální se zdá být volit Vanhanena, který hovoří i o ekonomických předpokladech.

Finsko, jako malá země, by zůstalo chudé, kdyby se neotevřelo obchodu se světem. Budoucnost závisí na stejné věci, nemůže nařizovat druhým ve světě, aby nám byli vděční, neměli bychom budovat hranice a konzervovat současné problémy. Slovy známe finské válečné ságy, Vanhanen říká: "neměli bychom si zmrzli lehnout pod oheň." Místo toho, musíme pokračovat ve vytváření představy produktů, se kterými můžeme uspět ve světě a hledat způsoby jak tuto představu zrealizovat.

To samé platí pro celou Evropu. Výsledek voleb pak závisí na tom, zda voliči přijmou toto poselství, či nikoliv. Markus Ojakoski, poradce

Generation L (Lymec)

V současnosti je Lymec tvořen 45 organizacemi, jejichž členy je 250.000 mladých liberálů, které můžeme nalézt všude v Evropě a to od Baku po Lisabon a od Gibraltaru po Oslo.

LYMEC byl založen v roce 1976 v Hágu v Nizozemí. Byl utvořen ve velmi rozdílné situaci než je v současné Evropě: kontinent byl rozdělen na Východ, Západ a Jih velmi zřetelnou hranicí psychologickou i historickou. Evropa byla daleko od vnitřního trhu a monetární unie. Evropa měla jiné potřeby a vyhlídky než dnes.

Pojetí Evropy, které bylo daleko od politické unie a federálního uspořádání, o které usilujeme nyní.

LYMEC se zrodil s cílem spojit, co možná nejvíce mladých liberálů, kteří patřili k liberálním stranám tvořícím Federaci evropských liberálních demokratů. V těchto prvních dnech existence, LYMEC byl spíše sítí národních organizací než plně evropskou organizací. Za posledních 30let se LYMEC změnil velmi podstatně. Kdybychom měli zmínit dvě nejpodstatnější změny v naší politických a organizačních základech, jednou by bylo, že LYMEC se stal skutečnou pan-evropskou platformou z úzce zaměřené spolupráce v 80. a 90. letech.

V roce 2000 jsme uskutečnily důležitý krok a to rozšířit naši členskou za hranice EU a tím i rozšířit naše politické zaměření. Lymec je tvořen 45 organizacemi, jejichž členy je 250.000 mladých liberálů, které můžeme nalézt všude v Evropě a to od Baku po Lisabon a od Gibraltaru po Oslo.

Také můžeme říci, že LYMEC se stal daleko silnější organizací se všemi právními, finančními organizačními a dalšími aspekty. Tato organizační změna koresponduje se zvýšením politické váhy organizace. LYMEC má nyní daleko bližší vztah ke své mateřské straně ELDR a její parlamentní skupině ALDE v EP, Výboru regionů a ER i EK.

Tento blízký vztah nám umožňuje hrát určitou politickou úlohu v Evropě, kterou jsme dříve neměli. Provádíme množství celoevropských kampaní k nejrůznějším politickým tématům, které nám umožňuje mít určitý vliv v mnoha evropských zemích. Evropské politické strany nehrají dostatečnou roli a tudíž se zdají být příliš vzdáleny od občanů. V tomto ohledu se LYMEC podílel na zrodu "generace L". Lidé jako Gijs de Vries, náš první tajemník před třiceti lety, Graham Watson, Jules Maaten...a mnoho dalších ještě aktivních politiků mluvících stejnou "řečí". Jsou evropsky entusastičtí ale zároveň kritičtí k současnému stavu. LYMEC je první politickou organizací mladých lidí na evropské úrovni. Socialisté a konzervativci vznikly mnohem později.

Naše existence má dnes daleko větší význam než kdykoliv před tím. Představuje projekt, který je schopen aktivizovat mladé liberály po celé Evropě, kteří usilují o více **federální a liberální Unii**. Po neúspěchu referenda ve Francii a Nizozemí nastaly obtížné chvíle a nacionalističtí politici po celé se snaží zpochybnit myšlenku liberální Evropy. Potřebujeme politickou mobilizaci a jako mladí LD ji jsme schopni zajistit.

Nemůžeme si myslet, že naše svoboda je daná jednou provždy. Po třiceti letech fungování jsme přesvědčení, že naše organizace je určena k ovlivňování změn ve společnosti k její větší svobodě a otevřenosti a to pomocí politických a nenásilných prostředků, tak aby byli zajištěni příležitosti pro každého občana.

Roger Albinyana i Saigi, President Evropské liberální mládeže